

Kazimierz Michałowski, Andrzej Daszewski

Nea Paphos (Cypr)

Informator Archeologiczny : badania 5, 305-306

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

H. Sirakow, doc. dr Janusz K. Kosłowski,
dr Bolesław Ginter, mgr Anna Dagnan-
Ginter. Finansowała Muzeum Okręgowe
w Gabrowie. Pierwszy sezon badań.
Stanowisko jaskiniowe. Paleolit śred-
kowy i górny.

Wznovione prace wykopaliskowe znanego stanowiska paleolitycz-
nego badanego w roku 1938 przez D. Garrod. Uzyskano nowe dane dotyczace
stratygrafii stanowiska, charakteru procesow sedymentacyjnych, a tak-
ze materialy paleontologiczne oraz archeologiczne pochodzace z pozio-
mow kulturowych wyrzniczonych bardziej precyzyjnie. Pozwolilo to wy-
dzielic wiaksza ilosc poziomow kulturowych niz w trakcie badan D. Gar-
rod, ktora ograniczyla sie do oznaczenia zabytkow w obrębie jednostek
stratygraficznych.

Stratygrafia stanowiska obejmuje serie nawarstwień pochodzacych
z ostatniego glaciału. Dolny kompleks nawarstwień grusowo-gliniastych
i grusowo-piaszczystych związanych z wczesnym Würmem dostarczyli kilku
poziomow kulturowych środkowopaleolitycznych, z ktorych najniższy re-
prezentuje prawdopodobnie lokalna odmiane kultury smarenckiej, wyzsze
natomiast należą do typowego mustiere-levaluauiennu.

W wyżej zalęgajacym kompleksie osadów gliniasto-piaszczystych,
reprezentujacym środkowy odcinek Würmu, odkryte pięć poziomow kulturo-
wych górnopaleolitycznych, z ktorych najbogatszy w zabytki jest poziom
najniższy, z dobrze zachowanym ogniskiem. Wszystkie poziomy represen-
tują interesujacy przyklad lokalnej ewolucji kultury orynackiej. Bez-
pośrednio pod najwyzsza "końcowowürmska" seria grusowa odkryto ślady
poziomu kulturowego reprezentujacego młodsze przemysły górnopaleoli-
tyczne. Wspomniana seria grusowa nie zawierala zabytkow i byla pokry-
ta próchnicą holeceńską, zawierajaca zabytki neolityczne i późniejsze.

Planuje się kontynuacje badan.

NEA PAPHOS /Cypr/

Polska Stacja Archeologii Śródziem-
nomorskiej Uniwersytetu Warszawskie-
go w Kairze

W następstwie kierownika wykopalisk prof.
dr Kazimierza Michałowskiego badania pre-
wodził mgr Andrzej Daszewski. Finansowała
Polska Stacja Archeologii Śródziemno-
skiej w Kairze. Siódmy sezon badań. Dziel-
nica miejska z IV w. p.n.e. - III w. n.e.

Kampania przyniosła nowe odkrycia w obrębie budowli rzymskiej, badanej już w dwóch poprzednich kampaniach, zdobionej pięknymi mozaikami odsłoniętymi w roku ubiegłym. Odnalezione w tym roku elementy murów, fragmenty rzeźb oraz ceramika dostarczają nowych argumentów na poparcie identyfikacji budynku jako rezydencji o charakterze public-no-państwowym, być może pałacu rzymskiego gubernatora wyspy z III-IV w. n.e.

NOVAE, ok. Swistow /Bułgaria/ Uniwersytet Warszawski

Badaniami kierował prof.² dr Kazimierz Majewski.³ Uczestniczyli doc.³ dr Ludwika Press /autorka komunikatu/, mgr mgr W.⁴Ssubert, A.⁵Biermacki - odcinek IV; Z.⁶Tabass T.⁷Sarnowski - odcinek XI; doc.⁸dr L.⁹Dębrowski, architekt ekspedycji; T.¹⁰Biniewski, fotograf.¹¹ Finansowało Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.¹² Dwunasty sezon prac.¹³ Maddunajskie miasto limesowe /sektor zachodni/, rzymsko-bizantyjskie.¹⁴

Badania skoncentrowano w północno-zachodniej części miasta /odcinek IV/; założono też wykop /odcinek XI/ w centrum miasta na terenie przypuszczalnego usytuowania forum.¹⁵

Na odcinku IV kontynuowane eksplorację odsłoniętego w ubiegłych sezonach kompleksu budowlanego, prowadzono prace zmierzające do odkrycia południowo-wschodniego narożnika późnorymskiej budowli z portykami oraz biegu sąsiadujących z nią ulic.¹⁶ Na północ od wnętrza kapielowych, które zajmują południową część budowli, odkryte na terenie dziedzińca oszczęd przewodu wodociągowego /długości 7 m/, przykrytego dużymi płytami kamiennymi, niewątpliwie dalszy ciąg przewodu odkrytego w 1969 r.¹⁷ na północno-zachód od studni.¹⁸ Inny jego odcinek został odsłonięty po stronie północnej.¹⁹

W odległości ponad 15 m od portyku zamykającego dziedzińiec od zachodu, odsłonięte pozostałości portyku wschodniego: 2 bazy kolumn w opisywanej kampanii, a 1 - w 1969 r.²⁰ Do czwartej kolumny, po stronie południowo-wschodniej nie można dotrzeć bez naruszenia płyt znacznie późniejszego bruku.²¹

Idąc za biegiem muru zamykającego budowlę z portykami po stronie południowej stwierdzono, iż skręca on na północ po ok.²² 88 m biegu.²³ Zarys tego południowo-wschodniego narożnika został uchwycony metodą